

i de senere Aar foregaa i Kjøbenhavn; de ere væsentlig baserede paa, at der i Stueetagen indrettes Beværtningslokale; den eneste sikre Vej til at faa en god Indtægt ud af Ejendommen er at have smukke Beværtningslokaler. Naar man saa dertil føjer allehaande Raffinements som Musik, muntre Piger og Varietéer, forekommer det mig, at Tilløkkelserne, som frembydes paa de Steder, ere saa store, at der skal større Mandsmod og Hjerte, end de fleste ere i Besiddelse af, til at værges sig mod at komme paa de Steder. Jeg mener altsaa, at i Kjøbenhavn og ialt Fald de større Købstæder er Tilstanden en saadan, at den paakræver en alvorlig Overvejelse fra Lovgivningsmagtens Side. Paa Landet derimod er Beværtningsstedernes Antal ikke udvidet i nogen betænkelig Grad, men jeg vil tro, at ved Siden af gaa Smugkroer ikke saa lidt i Svang paa Landet. I Kjøbenhavn og Købstæderne har man for øvrigt foruden de mange andre Beværtningssteder ogsaa Smugkroer i Form af Klubber, Foreninger osv. som søge at dække sig under dette Skin. Jeg tror, at en virkelig Forbedring af Forholdene vil ske gennem en Indskrænkning af Beværtningsstedernes Antal og, hvad jeg tillægger lige saa megen Betydning, gennem en Forbedring af selve Beværtningslokalerne, thi der er ingen Art af Beværtninger, der ere skadeligere end de saakaldte lysesky Beværtninger, som drives i Kældere, Baggaarde og slige Steder.

Naar jeg altsaa lige over for Ministeren, der har vist Vejen til at naa dette Maal, udtaler min Tak for dette, saa er det ikke min og heller ikke Udvalgets Mening, at vi paa denne Vej skulle skride meget voldsomt frem, saaledes som man har gjort i et af vore Nabolande, nemlig Norge. Der er man gaaet saa vidt med at begrænse Beværtningsstedernes Antal, at man efter de sidste statistiske Oplysninger kun har eet Udskænkingssted for hver 12,800 Indbyggere. Det er imidlertid at gaa alt for vidt; det vilde føre til, at man her i Kjøbenhavn ikke skulde have mere end 30—40 Udskænkingssteder. Det kan ikke gaa. Det er ved smaa Skridt, at man skal arbejde hen til det Maal, man vil naa, og ikke ved en voldsom Tilbagegang, som i Norge væsentlig er baaren af en meget kraftig Agitation fra Befolkningens Side. Hvordan gør da Lovforslaget Forsøg derpaa? Det gør Forsøget derved, at den giver Kommunalbestyrelserne en meget væsentlig og indgribende Indflydelse paa Ordningen af hele denne Samfundssag. Deter stemmende med, hvad der er udtalt i vore

tidligere Betænkninger, og hvad der ogsaa er meget stærkt fremhævet i det andet Ting, at hvis man ikke i Kommunerne selv faar en virkelig stærk og varm Erkendelse af Ønskeligheden af at vinde noget i den Retning, vi gaa i, saa sker der en stor Ulykke for Befolkningen; men jeg tror virkelig, at der mange Steder trindt om i Kommunerne er en alvorlig Vilje til at se denne Sag ordnet paa en hensigtsmæssig uden derfor alt for brat Maade. Det, som Lovforslaget altsaa i denne Henseende gaar ud paa at foreslaa, og som Udvalget tiltræder, er for det første dette, at med Hensyn til Kjøbenhavn og Købstæderne, hvor, som jeg alt har sagt, Forholdene staa for mig som de mest betænkelige, foreslaas det, at Kommunalbestyrelserne uden højere Approbation kunne vedtage, at de fremtidig ikke ville have ny Beværtningssteder oprettede. Vil man i en Kommune ikke dette, kan Kommunalbestyrelsen gennem en Vedtægt, approberet af Ministeriet, fastsætte et vist Antal af Beværtningssteder, som ikke maa overskrides, og bliver et enkelt Beværtningssted ledigt, bliver det ogsaa Kommunalbestyrelsen, der faar en væsentlig Indflydelse paa, til hvem dette Beværtningssted skal betros, da det ikke er uden Betydning, om det kommer i gode eller mindre gode Hænder. Paa Landet, hvor de officielle Beværtningssteders Antal jo, som sagt, er forholdsvis ringe, og hvor der vel sjældent findes mere end een Kro eller et Gæstgiversted i et Sogn, har denne vedtægtsmæssige Ordning efter Udvalgets og Lovforslagets Mening mindre at betyde, men det indrømmer vedkommende Sogneraad Ret til at modsætte sig, at der fremtidig paa det paagældende Sted drives et Krohold — det er en Selvfølge, at det, der er, maa have Lov til at blive der. Hvad jeg tillægger endnu mere Betydning end dette er dog, at Lovforslaget i høj Grad søger at begunstige Oprettelsen af virkelige Afholdsbeværtninger, Beværtninger, hvor man kan faa alle andre af Livets Forfriskninger end netop spirituøse Drikke. De begunstiges paa forskellig Vis, navnlig derved, at de ikke blive begrænsede med Hensyn til Antal, og at det er et mindre kostbart Borgerskab, der fordres dertil; endelig søger man at skaffe en Garanti derved, at disse Afholdsbeværtningssteder kun overdrages til saadanne Folk, som Kommunalbestyrelsen er overbevist om ikke ville misbruge en saadan Bevillingsret til ogsaa at udskænke spirituøse Drikke. Paa dette Omraade er altsaa hele Sagens reelle Ordning — Adgangen faas jo formelt gennem